

malklasserne. Det giver et broget billede, hvor der skal være plads til både danske og fremmedkulturelle, og hvor der skal være reelle tilbud til dem med særlige problemer.

Der skal også følges op med efteruddannelse af lærerne. Det har de brug for på linje med alle andre grupper i samfundet.

CD mener desuden, at folk med f.eks. bacheloruddannelse kan bruges i folkeskolens undervisning, men det er en betingelse, at de på forhånd udstyres med en form for pædagogisk kørekort.

Folkeskolen skal naturligvis bygge på rigtige lærere, men hvis der er behov for det, er vi i CD åbne over for, at også andre kan gå ind og fungere aldeles tilfredsstillende som undervisere, hvis forudsætningerne er i orden.

Endelig vil jeg gerne nævne skolelederne. De har nok med de nuværende styrelsesregler fået et større formelt ansvar, men alligevel kunne Ugebrevet Mandag Morgen for nylig bringe en analyse, der vurderer, at der ligefrem er en lederkrise i folkeskolen, hvor skolelederne mener sig sat uden for reel indflydelse.

Det synes jeg er yderst betænkeligt. For at gøre folkeskolen til en succes burde lederne være de første til at gå i spidsen og give skolen en profil, som forældrene kan forholde sig til. Så ved de, hvad de kan forvente, og hvad der forventes af dem. Ellers søger endnu flere elever til de private skoler, som har et klart varemærke.

Når man så gerne vil bremse op for dårlig opførsel fra elevernes side, så må jeg samtidig give Politiken ret i konklusionen i en leder den 5. januar, der gik ud på, at skolelederne også må kunne gribe ind over for de lærere, der lige så lidt som visse adfærdsvanskelige børn kan passes ind i et normalt undervisningsforløb.

Politikerne kan nok skabe en god læreruddannelse og en god skolelov og i det hele taget centralt og decentralt sørge for rammerne, men de kan hverken skabe gode lærere, gode elever eller for den sags skyld gode forældre.

Til slut vil jeg gerne takke undervisningsministeren for den redegørelse, han har givet her i dag.

Poul Nødgaard (DF):

Dansk Folkeparti er i dag med til at støtte den foreliggende dagsorden, hvor der skal laves sådan en undersøgelse, og det er vi bl.a., fordi vi har tillid til, at undervisningsministeren vil sætte det arbejde i gang på en dybt seriøs måde. Vi er selvfølgelig spændt på at se resultatet, og jeg

vil i hvert fald regne med, at Uddannelsesudvalget bliver holdt orienteret og måske får en redegørelse, en rapport, eller hvad nu det kan ende med. Det kan ministeren jo så tænke nærmere over.

Så vil jeg godt sige til hr. Baadsgaard, at jeg synes, det var dejligt at høre den socialdemokratiske ordfører – der måske var lidt mere åben end undervisningsministeren – godt ville erkende, at der er altså faktisk mange steder i vores land i mange skoler rigtig store problemer, og det synes jeg vi skal erkende. Det gjorde i hvert fald hr. Baadsgaard.

Men dermed være ikke sagt, og det vil jeg gerne understrege helt kraftigt, fordi jeg har da en vis føling med folkeskolen ikke alene i min egen kommune, men også i andre kommuner, at der gøres faktisk et utroligt stort stykke arbejde i folkeskolen. Derfor synes jeg også, det var beskæmmende, da jeg forleden dag i toget kunne læse – Ekstra Bladet har sådan nogle ophæng i togkupeerne – hvordan man i den grad nedgjorde den danske folkeskole på bekostning af friskolerne. Nu kan jeg se, at undervisningsministeren ligesom ikke er klar over, at det har fundet sted. Den hænger sikkert i alle landets tog, i hvert fald i det regionaltog, jeg kører hjem til Ringsted i. Selv om vi har et godt, frit land, så synes jeg alligevel, der må være nogle grænser for, hvordan man kan nedgøre hinanden, og dér blev folkeskolen nedgjort på det skammeligste.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige, at nogle af årsagerne til de problemer, vi står over for i folkeskolen, måske er, at vi har gennemlevet i alle facetter i vores samfund en rivende udvikling med begge forældre på arbejdsmarkedet, og det har nok været en af de ting, der har betydet, at vi desværre har fået en hel del rodløse børn i skolen. Og der er jeg altså ikke den, der hopper på den vogn og siger, at det er lærernes skyld, når der er rodløse børn i skolen. Det er og bliver forældrenes ansvar, at børnene sendes motive-rede til dagens arbejde i skolerne.

Desværre må jeg sige – det er der mange, der ikke interesserer sig for forholdene i skolerne, der tror – at de problemer, der kan være i en skole, opstår, når børnene bliver en 13, 14, 15 år. Nej, desværre må jeg sige, at der er enkelte klasser, der går helt ned til både 1. og 2. klasse, hvor der kan være sådan en hel gruppe af børn, der har utrolig svært ved at falde ind i det, der hedder fællesskabet i en skoleklasse.

Så vil jeg godt sige, at vi ved alle sammen, at det at være borger i et samfund og have et